

de regler, vi har om ret og pligt. Vi har ret til ydelser, hvis vi ikke har arbejde, og vi har også pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg tror faktisk, at hvis resultatet bliver, at disse kvinder kommer ud på arbejdsmarkedet, ja, så har vi gjort ligestillingen en meget stor tjeneste.

Så har der været diskussioner om økonomiske incitamenter. Det er selvfølgelig altid en interessant diskussion, og for Socialdemokratiet tror jeg at synet på det her er lidt vekslende, alt efter om de er i regering, eller om de ikke er i regering, for når de er i regering, tror de på, at de økonomiske incitamenter virker. Jeg tænker på ungeindsatsen fra 1996 for de under 25-årige, den virkede; vi har i dag måske Europas laveste ungdomsarbejdsløshed. Analyser viser, at hvis man ikke har noget økonomisk incitament til at arbejde, ja, så søger man heller ikke arbejde.

I øvrigt understøttes videnskabelige undersøgelser af sund fornuft. Enhver kan jo regne ud, at hvis man ikke har noget incitament til at gå på arbejde, ja, så er motivationen nok også derefter. Men til alt held bekræftes troen på de økonomiske incitamenter jo af, at SF og Socialdemokratiet tror og fremsætter forslag om, at efterlønsmodtagere, hvis de får lidt gunstigere økonomiske regler, gerne vil arbejde noget mere, så selvfølgelig hjælper økonomiske incitamenter.

Jeg tror også, at vi har den glæde at kunne konstatere, at det nu viser sig, at den starthjælp, som var så forkættet af et flertal her i salen i mange år, hjælper. Uanset om der måles efter henholdsvis efter 1, 2, 3 og op til 12 kvartaler, er en større andel af introduktionsydelsesmodtagerne på starthjælpsniveau blevet selvforsørgende i forhold til introduktionsydelsesmodtagerne på kontanthjælpsniveau. Efter 12 kvartaler er ca. 41 pct. af modtagerne på lav ydelse blevet selvforsørgende eller modtagere af SU. For personer med den høje ydelse er det kun 28 pct.

Med selvforsørgelse menes, at personen ikke længere modtager overførselsindkomst, fordi den pågældende enten er kommet i arbejde eller bliver forsørgt af ægtefællen. Personer på den lave ydelse, som bliver selvforsørgende, bliver ikke i højere grad forsørgt af ægtefælle, men får ofte selv job. Det viser de nye undersøgelser, der er lavet.

Kl. 17.40

Ca. 65 pct. af de selvforsørgende, som tidligere modtog introduktionsydelse på starthjælpsniveau fra og med tredje kvartal 2002, er således kommet i arbejde efter ti kvartaler. Ca. 58 pct. af de selvforsørgende, som tidligere modtog intro-

duktionsydelse på kontanthjælpsniveau fra og med andet kvartal 2002, er kommet i arbejde efter ca. ti kvartaler. Så det er jo glædeligt, at regeringens politik virker, at mennesker bliver selvforsørgende.

Så tales der meget om incitamenter i det hele taget. Vi skal senere have en anden diskussion om loft over kontanthjælp, men må jeg godt lige prøve at illustrere, hvad det er, vi taler om.

Hvis vi tager et ægtepar, hvor den ene har 37 timers arbejde, og den anden har 25 timers arbejde til 95 kr. i timen, altså er på mindstebetalingen, så havde de, før vi lagde loft over kontanthjælp, 850 kr. mindre til rådighed end kontanthjælpsægteparret. Nu, hvor vi har lagt loft over kontanthjælp, har de 750 kr. mere til rådighed.

Hvis vi tager et ægtepar, der begge arbejder 37 timer om ugen til 90 kr. i timen, så havde de før det samme til rådighed, hvad enten de gik på arbejde eller var hjemme. I dag har de 1.650 kr. mere. Og sådan kunne jeg gennemgå eksempel efter eksempel.

Jeg vil sige, at det er ret afgørende for regeringen, at vores systemer er indrettet på en sådan måde, at det kan betale sig at gå på arbejde.

Må jeg så godt sige vedrørende matchgruppesystemet, at det system jo ikke er opfundet til den problemstilling, vi taler om her, med ægtepar på kontanthjælp. Det gælder for alle kontanthjælpsmodtagere. Det er et værktøj, som man kan bruge for at måle menneskers afstand til arbejdsmarkedet.

Der er jo forskellige kategorier, men det er, som om debattørerne her i salen ikke rigtig er klar over, hvad det er for nogle mennesker, vi taler om i de forskellige grupper. Jeg understreger, at det er et arbejdsredskab for kommunernes sagsbehandlere, der kan medvirke til at dokumentere eller vise, om det, man gør, bringer den pågældende tættere på et job eller fjernere fra et job.

Hvis vi tager matchgruppe 1, så vil det f.eks. være en regnskabsmedarbejder, som mister sit arbejde på grund af virksomhedsnedskæringer. Hans kvalifikationer og personlige ressourcer er fuldt forenelige med de jobfunktioner, der findes på arbejdsmarkedet, og han er klar til sit næste job.

Hvis vi tager matchgruppe 2, så kan det være en kvinde, der i mange år har arbejdet som køkkenassistent i den samme virksomhed. Hun har ikke rigtig været på kurser, hun har ikke rigtig været på efteruddannelse, og hun vil fortsat ger-